

మామూలుగా ప్రతి సంవత్సరం లాగానే పిల్లలకు పరీక్షలు ఆయిపోయాయి. వేసవి శాలపులు ఇచ్చేశారు. మంచి ఎండలు కాస్తున్నాయి. సుబ్బా రావు ఎలాగో ఆసీసుకు వెళ్ళి వస్తున్నాడు.

ప్రతి సంవత్సరం లాగానే సుబ్బారావు భార్య తన పిల్లల్ని వెంటబెట్టుకుని తన పుట్టింటికి బయలుదేరింది

తనకు శువులు వుండవు కాబట్టి పాపం సుబ్బారావు ప్రతి సంవత్సరం వేసవి శాలపుల్లో వంట చేసుకుని తిప్పలు పడుతున్నాడు.

ఆ రోజు బస్ స్టాండ్ కి భార్య పిల్లల్ని బస్ ఎక్కించడానికి వచ్చేడు. బస్సు వచ్చింది. భార్య పిల్లలు ఎక్కి కూర్చున్నారు. కండక్టరూ, డ్రైవరూ ఇంకా రాలేదు.

“పెద్ద దానికి మామిడి పళ్ళు తింటే ఆరగడు. దానికి అవి ఇష్టంకదానని ఒకటే పెట్టమాక.”

“రెండవ వాడికి హార్లిక్స్ లేకపోతే వుండలేదు. నీ దగ్గర వున్న డబ్బులతో హార్లిక్స్ ఆయిపోగానే కొనేసెయ్”

“చంటాడు ఎండలో తిరుగుతాడు జాగ్రత్త. వాడు నీమాట వినడు. నన్ను కావాలంటాడు అస్తమానూ. ఎలాగో బెంగ పెట్టుకోకుండా చూడు. ఒకవేళ బెంగ పె

చూస్తున్న వంగతి సుముకి విసుగుగా వుంది. “సరేలేండి. మీరు జాగ్రత్తగా వండుకుని తినండి” అంది విసుగ్గా.

ఈలోగా బస్ కదిలింది. భార్య పిల్లలు వెళ్ళి నాలుగు రోజులైంది. రోజూ ఉత్తరం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

ఆరోజు భార్య దగ్గర నుండి ఉత్తరం వచ్చింది. “శ్రీవారికి నమస్కారములు.

నేను పిల్లలూ క్షేమంగా చేరాము. మీరు క్షేమమని తలుస్తాను.

మొన్న బస్ స్టాండ్ లో చెప్పడంమరిచిపోయాను. ఎదురింటి పిన్నిగారు నాళ్ళ దొడ్లో మామిడి కాయలు ఇస్తే తరిగి ఉప్పులో వేశాను. నాటిని నాలుగు రోజులు ఎండపెట్టి మాగాయి కలిపి పోపు పెట్టండి.

చిన్న అవకాయ ఒకసారి కలిపి ఎక్కువ తక్కువైతే సరి చెయ్యండి. ఇవన్నీ మడికట్టుకుని చెయ్యండి.

రాత్రుళ్ళు దొడ్డితలుపులు జాగ్రత్తగా వెయ్యండి. బీరువా తాళం రోజూ రాత్రుళ్ళు వేసుకుని పడుకోండి.

అప్పగింతులు

ట్టుకుని జ్వరం వస్తే ట్రంక్ కాల్ చెయ్యి. వెంటనే వచ్చేస్తాను.”

“మవ్వు నీరసంగా వున్నావ్. నేను కొనిచ్చిన మాత్రలు రోజూ శ్రద్ధగా వేసుకో. మీ ఇంట్లో అందరితో సోది పెట్టుకుని కూర్చోకుండా రాత్రిళ్ళు పెందరాళే విడ్రపో”

సుబ్బారావు తొంభై నిముషాలు పేపర్ రికార్డర్ లాగా ఒకటే వాగుతున్నాడు.

ఆతని మాటల్ని, తను ఇద్దర్నీ బస్ లో అందరూ

అవసరమైతే కాని బీరువా తాళం తియ్యకండి. పాలు లెక్క రాయండి. లేకపోతే ఎక్కువ పోషానం టుంది పాలమ్మాయి.

నేను వచ్చేలోగా అప్పులు చెయ్యకండి.” ఇలా వుంది ఆమె ఉత్తరం.

ఉత్తరం ఉండచుట్టి కిందపారేసి “ఛీ ఆడాళ్ళు” అనుకుని మళ్ళీ తను చేయాల్సిన పనులు గుర్తుకు వచ్చి ఆ ఉండ బల్లమీద పెట్టుకున్నాడు పాపం సుబ్బారావు.

కె.బి. కృష్ణ

చోరకళ

జైలులో ఇద్దరు శైదీల సంభాషణ. మొదటి శైదీ: విన్ను ఏ నేరం కింద ఆరెస్ట్ చేశారు.

రెండవ శైదీ: 64 కళలలో ఒక కళ ప్రదర్శించి వండుకు.

మొదటి శైదీ: ఎంత అన్యాయం నీలాంటి కళాకారుడ్ని శిక్షించడం. ఇంతకీ ఏం కళ.

రెండవ శైదీ: చోరకళ.
— టి.రామకృష్ణ, తెనాలి.

నిరుద్యోగ నిర్మూలన

ఒళ్ళంతా కట్లతో హాస్పిటల్ లో ఉన్న రాజకీయ నాయకుడిని “ఏమిటి ఈ దెబ్బలు ఎలా తగిలినయ్యి” అడిగాడు స్నేహితుడు.

“విన్న ఉపన్యాసంలో నిరుద్యోగం నిర్మూలిస్తాను అనబోయి పారపాటున నిరుద్యోగుల్ని నిర్మూలిస్తాను అన్నాను అంతే” వాపోయాడు రాజకీయ నాయకుడు.

— టి.రామకృష్ణ, తెనాలి.

కుటుంబ నియంత్రణ

టీవర్: ఏరా రాము నీకు ఎన్ని ఎక్కాలు వచ్చు అంటే రెండు లేక మూడు అంటున్నావు. ఇంతకీ మీ నాన్న ఏమి చేస్తుంటాడు.

రాము: కుటుంబ నియంత్రణ అధికారి అండీ.

— టి.రామకృష్ణ, తెనాలి.